

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: J.P., nar. ..., bytem ..., *zastoupeného: JUDr. Ing. Ondřej Horázný, advokát, Ondříčkova 1304/9, 130 00 Praha 3*, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353 /88, 360 21 Karlovy Vary, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.09.2016 č.j. 1465/DS/16-11,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Cheb, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu ze dne 29.6.2016, č.j. MUCH 57402/2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „***zákon o silničním provozu***“), pro porušení § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona, přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., pro porušení § 4 písm. b) a § 6 odst. 12 téhož zákona, a přestupku podle § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 17 odst. 1 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 28.000,-Kč a zákaz řízení motorových vozidel na 12 měsíců a

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě tvrdil, že správnímu orgánu I. stupně navrhl v dopise ze dne 16.6.2016 výslech dvou svědků, kteří mohli vyvrátit obvinění a prokázat, že žalobce nebyl řidičem předmětného vozidla. Tento návrh byl odmítnut jako nadbytečný. Dále podle žalobce bylo porušeno ustanovení § 52 s.ř., když bylo odmítnuto provedení důkazů, které byly podle žalobce nezbytné pro zjištění stavu věci. Žalovaný potvrdil nedostatečně zjištěný skutkový stav a neakceptoval tvrzení žalobce, že nebylo prokázáno, kdo řídil předmětné vozidlo. Žalobce měl za to, že bylo porušeno právo na spravedlivý proces dle článku 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, když bylo žalobci upřeno právo vyslýchat nebo dát vyslýchat svědky v jeho prospěch. Městský úřad přitom byl podle žalobce od samého začátku srozuměn s tím, že žalobce tvrdí, že řídila jiná osoba. Její totožnost však odmítal žalobce sdělit, protože se jednalo o osobu blízkou. V červnu 2016 však od této osoby získal souhlas, aby podala svědectví. Podle žalobce v rozporu s § 50 odst. 3 s.ř. byly zjišťovány všechny rozhodné okolnosti pouze v jeho neprospěch, čímž byla porušena rovnost zbraní. Další námitka žalobce spočívala v tom, že mu nebylo umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Městský úřad ve svém vyrozumění ze dne 10.6.2016 stanovil lhůtu pro seznámení s kompletním spisovým materiálem a k vyjádření k věci do 1.7.2016. Přesto vydal rozhodnutí již 29.6.2016. Žalobce namítal, že jeho názor ze dne 10.6.2016 nelze považovat za vyjádření k podkladům. Šlo o zcela nový procesní návrh směřující k obstarání nových podkladů, důkazů, které by byly způsobily k vyvinění žalobce. Tím došlo podle žalobce například k porušení § 4 odst. 4 s.ř.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že ze spisu, zejména z výpovědi svědků, bylo dostatečným způsobem prokázáno, že vozidlo předmětného dne řídil žalobce. Podle žalovaného nedošlo ani ke krácení práv žalobce.

V replice žalobce namítal, že žalovaný nadřazuje nekomplikování průběhu řízení nad zjištění objektivní pravdy. Navržené důkazy byly podle názoru žalobce potřebné ke zjištění stavu věci. Žalobce konstatoval, že osoba řidiče nebyla identifikována zejména z důvodu zatmavených skel projíždějícího vozidla.

Součástí správního spisu je úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů ze dne 10.10.2015 v čase 4:02 hod. sepsaný Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Karlovarského kraje. Byla pořízena fotodokumentace vozidla RZ ... V protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem je uvedeno lékařem M.K., že vyšetření bylo odmítnuto. Připojena je i zpráva lékaře, že pacient odmítá odběry. Podle dalšího úředního záznamu Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje ze dne 10.10.2015 v tento den v ranních hodinách prováděla hlídka hlídkovou činnost ve Františkových Lázních a ve 4:00 hod při projíždění ulice Americká u odbočky do ulice Májová si všimla, jak z parkoviště u obchodního domu Lidl vyjíždí vozidlo Škoda Octavia černé barvy RZ ... Vozidlo odbočilo směrem do centra. Hlídka se rozhodla vozidlo zastavit, protože měla podezření na řízení pod vlivem alkoholu, neboť naproti parkovišti byla tři restaurační zařízení. Když je vozidlo míjelo, všimli si, že vozidlo řídí hlídce osobně známý žalobce. Začal hlídce ujíždět, pokračoval až do části Krapice, kde ve vysoké rychlosti nezvládl levotočivou zatáčku a havaroval. Při příjezdu hlídky na místo vystupoval žalobce z havarovaného vozidla z místa řidiče. V okolí vozidla se žádná jiná osoba nenacházela. Doklady odmítl předložit s tím, že neřídil a že osoba, která řídila, utekla. Byl vyzván k podrobení se vyšetření, zda není ovlivněn alkoholem, což odmítl s tím, že neřídil. Žádal vyšetření u lékaře, odmítl vyšetření přístrojem Dräger. Byl odvezen nejprve na obvodní oddělení policie ve Františkových Lázních, kde byl ztotožněn dle dokladů, které měl u sebe.

Následoval odvoz na lékařské vyšetření, jemuž se odmítl podrobit. Nepodrobil se odběru. Součástí spisu je i kamerový záznam z přední kamery služebního vozidla na CD.

Při jednání dne 20.1.2016 žalobce uváděl, že řidičem byla osoba blízká, jejíž jméno neuvede, aby ji nevystavil stíhání za přestupek. Mimo komunikaci vyjeli, protože jim do cesty vběhlo zvíře. Řidič vystoupil z vozidla a žalobce mu řekl, ať běží pro tchána, který bydlí cca 600 m odtud. Žalobce následně vystoupil přes dveře řidiče, protože jeho dveře nešly otevřít. Mezitím projelo asi jedno nebo dvě vozidla od Františkových Lázní a teprve po nich policejní vozidlo. Žalobce už stál před svým vozidlem. Policistovi řekl, že není řidič a že chce odvézt na krev do nemocnice. Při jízdě do nemocnice moc nevnímal, ani následné lékařské vyšetření, takže neví, jestli byl vyzván k odběru krve a moči.

Svědék M.B. vypověděl, že žalobce zná jako dřívějšího pracovníka městské policie. Zná ho pouze profesně. V inkriminovanou dobu jeli po Americké ulici směrem k obchodnímu domu Lidl a viděli vyjíždět z parkoviště Lidlu vozidlo Octavia, které se rozhodli zkontrolovat, jestli není řidič ovlivněn alkoholem. Když jelo vozidlo kolem nich, poznali v řidiči žalobce. Nikoho jiného si ve vozidle nevšimli. Za vozidlem vyjeli, odbočilo k ulici Májová, začalo zrychlovat, snažili se ho zastavit za pomoci světelného a pak i výstražného znamení. Na výjezdu z Františkových Lázní pokračoval ve směru do Krapic. Tam ho dostihli, protože se vozidlo ocitlo mimo pozemní komunikaci. Když přijížděli, řidič vystupoval z vozidla a odcházel od něho. Nikdo jiný na místě ani ve vozidle nebyl. Žalobce byl vyzván k předložení dokladů, načež odvětil, že neřídil, takže nic nepředloží. Ztotožněn byl dle osobní znalosti. Jeho chování bylo odmítavé, nervózní, opakoval, že neřídil. Namísto byl vyzván, aby se podrobil dechové zkoušce, což odmítl. Zajistili ho a převezli na služebnu a následně k provedení lékařského vyšetření, kde žalobce odmítl odběry a částečně i vyšetření.

Svědék P.F. popisoval situaci tak, že v předmetný den viděli vyjíždět žalobce od Lidlu ve Františkových Lázních, kde bylo zaparkováno asi od 22 hod. Rozhodli se ho zastavit, neboť měli podezření, že jede přímo z hospody a mohl by být ovlivněn alkoholem. V řidiči poznali žalobce. Když kolem nich projížděl, tak ho poznali. Rozhodli se, že ho zastaví, dali mu pokyn k zastavení, ale nereagoval a ujížděl dál. Dohnali ho v Krapicích v zatáčce, kde bočně havaroval. Když ho dojeli, žalobce vystupoval z vozidla z místa řidiče. Nikdo další ve vozidle nebyl. Říkal jim, že neřídil, že řídil někdo jiný. Z jeho dechu byl cítit silný zápach alkoholu. Odmítl zkoušku s tím, že přístroji Dräger nevěří a že dá jen krev. U lékaře však odběr odmítl.

V písemném vyjádření ze dne 12.2.2016 žalobce upozorňoval na to, že lékařskému vyšetření se podrobil a že podle něho nebylo prokázáno, že by byl řidičem vozidla. Ze zprávy lékaře MUDr. M.K. z 15.2.2016 vyplývá, že odběr krve nebyl proveden, že ho pacient odmítl. Ve vyjádření k podkladům rozhodnutí žalobce ze dne 7.3.2016 se žalobce vyjadřoval ke zprávě MUDr. K. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 9.3.2016 bylo k odvolání žalobce zrušeno žalovaným rozhodnutím ze dne 26.5.2016 č.j. 1465/DS/16-3 pro nedostatky v odůvodnění.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 10.6.2016 vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se s kompletním spisovým materiálem a vyjádřit se k věci před vydáním rozhodnutí u prvostupňového orgánu, a to v termínu do 1.7.2016.

Žalobce reagoval písemným podáním ze dne 16.6.2016 označeným jako návrh na doplnění dokazování a nařízení ústního jednání, kde žalobce navrhl výslech svědků V.P. a svědka P.P. na podporu tvrzení, že neřídil.

Správní orgán I. stupně v novém rozhodnutí ze dne 29.6.2016 zkonstatoval ohledně CD nosiče se třemi záznamy přední kamery umístěné v policejním vozidle, že na prvním záznamu v čase 8:33 min vyjelo osobní motorové vozidlo od parkoviště OD Lidl ve Františkových Lázních, jelo proti vozidlu policie. Hlídka se otočila za vozidlem a začala ho se zapnutým majákem sledovat přes sídliště až za obec Františkovy Lázně. Na druhém záznamu pokračovala jízda obou vozidel až do Krapic. Policejní vozidlo mělo zapnuté světelné výstražné znamení zařízení. Hlídka ztratila pronásledované vozidlo pouze na několik vteřin. V čase 0:50 min. tohoto záznamu vozidlo stálo mimo pozemní komunikaci a od dveří řidiče odcházela osoba řidiče. Po dojetí policejní vozidlo zastavilo před tímto vozidlem a před touto osobou. Žádná jiná osoba od vozidla neodcházela a ani se zde nenacházela. Na třetím záznamu je pohled na vchod do nemocnice. V 8:14 min. záznamu vyšli policisté z nemocnice s obviněným směrem k policejnímu vozidlu. V 8:50 min. se žalobce vrátil před vchod do nemocnice, držel mobilní telefon a policisté odjeli. Videozáznam je podle správního orgánu I. stupně nezpochybnitelným důkazem o tom, že policisté pronásledovali tmavé osobní vozidlo, jehož řidič hlídce ujížděl a nereagoval na výzvu k zastavení i přes zapnuté světelné výstražné zařízení. Správní orgán u uvedených kamerových záznamů nemá pochyb o tom, že vozidlo, které hlídce ujíždělo z Františkových Lázní do Krapic, je totéž vozidlo s řidičem, které následně stálo v Krapicích mimo pozemní komunikaci na trávě a od kterého odcházela osoba ve světlém oblečení. Od okamžiku, kdy ztratili vozidlo z dohledu, až do jeho dojetí, uplynulo pouze několik vteřin. Na základě shlednutých záznamů správní orgán vyloučil záměnu s jiným vozidlem. V této noční době byl podle videozáznamu nulový provoz. Při pronásledování vozidla nejelo jiné vozidlo. Oznámení přestupku, úřední záznam a výpovědi svědků jsou podle správního orgánu ve shodě v tom, že hlídka policie v předemtný den viděla vyjíždět vozidlo příslušné RZ od Lidlu ve Františkových Lázních, které projelo kolem vozidla hlídky policie. Strážníci poznali žalobce a začali vozidlo následovat. Vozidlo zprvu projelo Americkou ulicí, pak Májovou. Hlídka ho začala zastavovat, na což žalobce reagoval zrychlením a ujížděním. Vozidlo bylo dostiženo v části Krapice, kde již bylo mimo vozovku. Ve shodě jsou též videozáznamy, které zachycují jízdu vozidla pronásledovaného hlídkou. Oznámení o přestupku a úřední záznam shodně vypovídají, že žalobce odmítl při kontrole předložit doklady, a ve shodě s tím je i výpověď svědka M.B., kterému žalobce při kontrole odmítl předložit řidičský průkaz, zelenou kartu a osvědčení o registraci vozidla. Oznámení přestupku, úřední záznam, protokol o lékařském vyšetření i lékařská zpráva jsou ve shodě v tom, že žalobce se na výzvu k vyšetření odmítl tomuto vyšetření podrobit, když mělo zahrnovat odběr biologického materiálu. Tuto skutečnost potvrdili oba svědci. Výpovědi svědků se shodují i v tom, že viděli od Lidlu vyjet osobní motorové vozidlo do Májové ulice, že při průjezdu kolem jejich vozidla poznali řidiče a rozhodli se ho zastavit, na což nereagoval a pokračoval až do Krapic. Zde ho dostihli vystupujícího z vozidla na místě řidiče. V blízkosti se nikdo další nenacházel. Oba potvrdili, že na výzvu se žalobce odmítl podrobit vyšetření, zda nebyl ovlivněn alkoholem. Rozdíl ve výpovědích svědků je v tvrzení svědka M.B., že žalobce lékařské vyšetření vyžadoval. Správní orgán se s rozdíly ve výpovědích vypořádal tak, že skutečnost, že si svědci nevybavili uvedené okolnosti, je způsobena plynutím času a zatížením paměti policistů dalšími případy. Zapomínání je v tomto ohledu přirozené. Pokud jde o rozdílnou výpověď ohledně ochoty žalobce podrobit se lékařskému vyšetření, každý ze svědků mohl totéž vnímat individuálně nebo tomu nevěnovat pozornost jako druhý. Tyto rozdíly podle správního orgánu nemají vliv na prokázání zavinění přestupku žalobcem. Skutečnost, že byl žalobce k lékařskému vyšetření vyzván, je podpořena úředním záznamem sepsaným policisty bezprostředně po kontrole. Skutečnost, že se žalobce odmítl podrobit výzvě ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, je podpořena protokolem o lékařském vyšetření a zprávou. Pokud jde o návrh žalobce na doplnění dokazování, správní orgán mu nevyhověl, neboť z provedených důkazů zjistil, že oba svědci viděli, že vozidlo řídí

právě žalobce, kterého znali jako bývalého zaměstnance městské policie a podle svědka M.B. žádné další osoby ve vozidle nebyly. Poté, co ho pronásledovali až do Krapic, vystoupil žalobce z místa řidiče a odcházel od vozidla. Nikdo jiný na místě podle svědků viděn nebyl. Na základě tohoto správní orgán shledal, že je prokázáno, že vozidlo řídil žalobce. Ze spisu správní orgán nezjistil, že by spáchání přestupku v kterékoliv fázi byli přítomni svědci V.P. a P.P. Provádění dalšího dokazování k otázce, kdo řídil od Lidlu do Krapic a zda se žalobce odmítl podrobit vyšetření, by bylo proto nadbytečné a na úkor ekonomie a rychlosti řízení. Správní orgán v návrhu vyslýchat nové svědky spatřuje snahu žalobce ztížit řízení o přestupku a pokusit se zbavit své odpovědnosti za přestupky. Totožnost řidiče ve vozidle je prokázána výpovědi svědků, kteří spatřili na místě řidiče obviněného, jehož osobně znali. Totéž vozidlo dostihli v Krapicích. Měli vozidlo i podle videozáznamu stále v dohledu s výjimkou krátkého časového úseku v Krapicích, kdy byla pravděpodobnost záměny s jiným vozidlem vyloučena. Proto není pochybnost o tom, že se jednalo o totéž vozidlo.

V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný zkonstatoval, že přestupkové jednání je patrné z úředního záznamu policie a zejména z výpovědi svědků, z pořízeného videozáznamu i z lékařské zprávy. Pokud policisté viděli a poznali osobu řidiče a tu samou osobu shledali u téhož vozidla v Krapicích, správní orgán musel konstatovat, že řidičem byl žalobce. Nemůže obstát argument, že byl spolujezdcem a vystupoval na straně řidiče, neboť po nehodě nešly dveře u spolujezdce otevřít. Žalobce si je vědom, jaké to pro něj bude mít následky, proto se snaží nesmyslnými důvody argumentovat, že v inkriminované době nebyl řidičem. Přestupkové jednání je prokázáno videozáznamem, ze kterého je patrné, že vozidlo Octavia před policejním vozidlem ujíždí. Neobstojí ani argument, že stíhající vozidlo policie na několik vteřin ztratilo vozidlo z dohledu. To je pouze úhybný manévr, neboť vozidlo, které řídil žalobce, bylo totožné s vozidlem, které v Krapicích havarovalo a u něhož se žalobce nacházel. Jednalo se o běžnou silniční kontrolu a nebylo nijak prokázáno, že na výsledku řízení by policisté jakýkoliv zájem. Též nevyplynulo z ničeho, že by policisté jednali šikanózním způsobem, že by projevovali při kontrole přehnanou horlivost. Lékařské vyšetření v nemocnici zaznamenané v protokolu o lékařském vyšetření prokazuje, že žalobce alkohol požil. Žalobce navrhl doplnění dokazování a tento návrh měl prokázat jeho tvrzení. Správní orgán mu nevyhověl, s čímž se žalovaný ztotožnil, neboť ze svědeckých výpovědí policistů a z videozáznamu je zcela zřejmé, že vozidlo Octavia stíhané hlídkou je totožné s vozidlem, které se nalézalo mimo vozovku v Krapicích. Žalovaný shledal za prokázané, že žalobce byl řidičem vozidla, kterým se předmětného dne dopustil přestupku.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Soud posuzoval napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Žaloba obsahuje dva hlavní žalobní důvody. Prvním je námitka žalobce, že v rozporu s § 52 správního řádu nebylo doplněno dokazování o výslech dvou svědků, kteří měli potvrdit, že žalobce vozidlo v inkriminované době neřídil.

Podle názoru soudu nedošlo k porušení žalobcem označeného § 52 správního řádu, neboť podle tohoto ust. není správní orgán vázán důkazními návrhy účastníků, vždy však provede ty důkazy, které jsou nezbytné pro zjištění skutkového stavu věci. Za situace, kdy správní orgán svoje úvahy, proč navržené důkazy neprovedl, dostatečně zdůvodnil ve svém rozhodnutí, nebyl povinen je provádět. Správní orgány obou stupňů, jak vyplývá z výše shrnutého odůvodnění jejich rozhodnutí, dospěly k závěru, že provedenými důkazy byl zjištěn skutkový stav bez důvodných pochybností, a proto by další dokazování bylo nadbytečné a v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení. Soud se s tímto závěrem ztotožnil, neboť nevznikly žádné pochybnosti o tom, že v inkriminovanou dobu byl řidičem žalobce, kterého policisté

poznali na počátku i na konci jízdy, ve vozidle nikoho další neviděli, a z videozáznamu je zřejmé, že vozidlo žalobce ztratili z dohledu pouze na tak krátkou dobu, že záměna řidiče nebyla možná. Soud tudíž rovněž pro nadbytečnost výslech navržených svědků neprováděl.

Druhý žalobní bod podle žalobce spočíval v porušení § 36 odst. 3 správního řádu, kdy žalobci podle jeho názoru nebylo řádně umožněno se vyjádřit k podkladům rozhodnutí. K tomu soud připomíná, že z výše shrnutého obsahu správního spisu vyplývá, že již před prvním rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobci stanovena lhůta k vyjádření k podkladům. Odvolací orgán zrušil toto rozhodnutí pouze z důvodu nedostatků v odůvodnění. Na základě toho byl oprávněn správní orgán prvního stupně rozhodnout opětovně ve věci bez dalších procesních úkonů. Nebyl povinen žalobci stanovovat novou lhůtu k vyjádření a k seznámení se s podklady rozhodnutí. Ve správním spise totiž není obsažen žádný nový podklad, řízení nebylo nijak doplňováno.

Přesto správní orgán stanovil žalobci novou lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Žalobce této možnosti zjevně využil v podání ze dne 16.6.2016. Není rozhodné, že je podání označeno jako návrh na doplnění dokazování, neboť obsahově je zřejmé, že jde právě o stanovisko žalobce k projednávané věci. Oba správní orgány se s tímto stanoviskem následně vypořádaly ve svých rozhodnutích.

S ohledem na uvedené okolnosti svědčící o tom, že žalobce nebyl zkrácen na svém právu vyjádřit se k věci dle § 36 odst. 3 správního řádu, ve vydání rozhodnutí před uplynutím druhé poskytnuté lhůty k vyjádření soud neshledal vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 5.1.2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně